

Baruh

¹ Ovo su riječi knjige koju u Babilonu napisa Baruh, sin Nerije, sina Maaseje, sina Sidkije, sina Hasadije, sina Hilkije, ² pete godine, sedmoga dana u mjesecu, u vrijeme kada su Kaldejci osvojili Jeruzalem i spalili ga. ³ Baruh pročitava riječi ove knjige pred Jekonijom, sinom Jojakimovim, kraljem Judinim, i pred čitavim narodom koji bijaše došao na čitanje knjige; ⁴ pred mogućnicima i kraljevim sinovima, pred starijima, ukratko, pred svim narodom, malim i velikim, pred svima koji su živjeli u Babilonu, na obalama rijeke Suda. ⁵ Čuvši, plakali su, postili i molili se pred Gospodom. ⁶ Sabraše i novca, koliko tko mogaše, ⁷ i poslaše ga u Jeruzalem svećeniku Jojakimu, sinu Hilkije, Šalumova sina, i ostalim svećenicima i svemu narodu koji se s njim nalazio u Jeruzalemu. ⁸ Desetoga dana mjeseca Sivana Baruh je spasio posuđe kuće Gospodnje što bijaše ugrabljeno iz Hrama da bi ga odnio natrag u zemlju Judinu - srebrno posuđe što ga je načinio Sidkija, sin Jošijin, kralj Judin, ⁹ kad je Nabukodonozor, kralj babilonski, odveo iz Jeruzalema i u Babilon doveo Jekoniju s knezovima, ključarima, mogućnicima i svim narodom. ¹⁰ I napisashe: Evo, šaljem vam novac da njime kupite žrtve paljenice i tamjan; pripravite žrtve i prinesite ih za grijeh na žrtveniku Gospoda, Boga našega. ¹¹ I molite se

za život Nabukodonozora, kralja babilonskog, i za život sina njegova Baltazara da im dani na zemlji budu kao dani neba; ¹² neka nam Gospod dade snage i prosvijetli oči naše da bismo živjeli u sjeni Nabukodonozora, kralja babilonskog, i u sjeni njegova sina Baltazara, da bismo ih dugo služili te našli milost pred njima. ¹³ Molite se i za nas Gospodu, Bogu našem, jer smo ga uvrijedili i do danas se gnjev i srdžba Gospodnja nije odvrtila od nas. ¹⁴ Čitajte, dakle, knjigu koju vam šaljem i obznanite je u kući Gospodnjoj, na blagdan i u dane Zborovanja. ¹⁵ Recite tada: Pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama treba da se danas zacrvene od stida obrazi - nama Judejcima i žiteljima jeruzalemskim, ¹⁶ našim kraljevima i knezovima, našim svećenicima i prorocima i našim ocima, ¹⁷ jer smo grijeshili pred Gospodom, bili mu nepokorni ¹⁸ i nismo slušali glasa Gospoda, Boga svojega, da hodimo po zapovjedima koje Gospod bijaše stavio pred nas. ¹⁹ Od dana kada je oce naše izveo iz Egipta pa do dana današnjega nepokorni smo bili Gospodu, Bogu svojem, i nismo marili da čujemo njegov glas. ²⁰ Tada navališe na nas nevolje i prokletstva kojima se Gospod zaprijetio sluzi svome Mojsiju u dan kada je izveo oce naše iz Egipta da bi nam dao zemlju kojom teče med i mlijeko. I tako je to do danas. ²¹ Nismo bili poslušali glas Gospoda, Boga svojega, ni riječi njegovih preko proroka koje nam je on slao; ²² svaki je od nas hodio po nagnuću svoga opakog srca, služeći drugim bogovima i čineći što nije po

volji Gospodu, Bogu našem.

2

¹ Zato je Gospod izvršio prijetnju koju je naviještao protiv nas, protiv naših sudaca koji su sudili Izraelu, protiv naših kraljeva i knezova, protiv naroda Izraelova i Judina: ² pod čitavim nebom nije se još dogodilo ništa slično onome što se dogodilo u Jeruzalemu, prema onome što bijaše zapisano u Mojsijevu Zakonu - ³ da se jelo meso sina i kćeri. ⁴ Predao ih je vlasti svih kraljevstava oko nas, na porugu i prokletstvo među svim okolnim narodima kamo ih je raspršio Gospod. ⁵ Bijahu podjarmljeni umjesto da budu gospodari, jer - sagriješismo Gospodu, Bogu svojemu, ne poslušavši glasa njegovog. ⁶ Da, pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama - nama treba da se danas zacrvene od stida obrazi, nama i ocima našim. ⁷ Oborila se na nas sva zla kojima nam Gospod bijaše zaprijetio. ⁸ Mi pak nismo umolili lice Gospodnje odvrativši se od misli svojih opakih srdaca. ⁹ Gospod tada uze bdjeti nad nevoljama koje je navalio na nas; jer pravedan je Gospod u svim djelima koja nam je naložio, ¹⁰ ali mi nismo slušali njegovog glasa niti smo hodili po zapovijedima koje je Gospod pred nas stavio. ¹¹ A sada, Gospode, Bože Izraelov, koji si snažnom rukom izveo narod svoj iz Egipta znamenjima i čudesima, velikom snagom i ispruženom desnicom, proslavivši tako ime svoje do dana današnjega: ¹² mi smo sagriješili, bezbožni smo bili i nepravedni pred svim tvojim zapovijedima, Gospode, Bože naš!

¹³ Neka se odvрати gnjev tvoj od nas, jer smo samo malen ostatak među narodima kamo si nas raspršio. ¹⁴ Usliši, Gospode, molitvu našu i vapaj: izbavi nas poradi sebe i udijeli nam milost svoju, pred licem onih koji su nas u sužanjstvo odveli, ¹⁵ da sva zemlja zna da si ti Gospod, Bog naš, jer Izrael i njegov rod nosi tvoje ime. ¹⁶ Obazri se, Gospode, iz svetoga svoga prebivališta i svrni misao na nas, prikloni uho i poslušaj, ¹⁷ otvori oči i pogledaj: tÓa mrtvi u podzemnom svijetu - kojima je iz utrobe oduzet dah - ne, oni više ne kazuju slave i pravednosti Gospodnje; ¹⁸ samo duša ojađena, koja hodi pognuto i iznemoglo, ugaslih očiju, duša pregladnjela, Gospode, iskazuje tvoju slavu i pravednost! ¹⁹ O Gospode, Bože naš! Ne upravljamo svoje prošnje tvome licu zbog zasluga svojih otaca i svojih kraljeva; ²⁰ nego jer si ti poslao na nas gnjev svoj i srdžbu svoju, kako si bio navijestio po prorocima, slugama svojim, ovim riječima: ²¹ "Ovako govori Gospod: Prignite šiju i služite kralju babilonskom, da ostanete u zemlji koju sam dao ocima vašim. ²² Ne poslušate li nalog Gospodnji da služite kralju babilonskom, ²³ učinit ću da iz gradova judejskih i s trgova jeruzalemskih nestane pjesme radosti i pjesme veselja, pjesme zaručnika i pjesme zaručnice, i sva će zemlja postati pustoš bez stanovnika." ²⁴ Ali mi nismo poslušali glasa tvog da služimo kralju babilonskom, i ti si tada izvršio prijetnje koje si navijestio po prorocima, slugama svojim, da će kosti kraljeva naših i kosti naših otaca biti

izbačene iz svog počivališta. ²⁵ I doista, one bjehu izbačene na žegu dana i studen noći. I umiralo se u strašnim mukama od kuge, gladi i mača. ²⁶ A od kuće koja nosi Ime tvoje učinio si ono što je ona danas, zbog zloće kuće Izraelove i kuće Judine. ²⁷ Pa ipak, Gospode, Bože naš, postupio si s nama po svoj svojoj dobroti i prevelikoj blagosti, ²⁸ kako si obećao po sluzi svome Mojsiju onoga dana kada si mu zapovjedio da napiše Zakon tvoj za sinove Izraela ovim riječima: ²⁹ “Ako ne poslušate glasa mog, ovo veliko i bezbrojno mnoštvo zacijelo će se smanjiti među narodima kamo ću ih raspršiti; ³⁰ a znam, taj narod tvrde šije neće poslušati. Ali u zemlji svog sužanjstva oni će se opametiti ³¹ i spoznati da sam ja Gospod, Bog njihov. I dat ću im srce i uši da čuju. ³² Oni će me hvaliti u zemlji svog izgnanstva i spominjat će se moga imena; obratit će se, i smekšat će im se tvrda šija, ³³ i odvratit će se od opakih svojih djela, jer sjetit će se sudbine otaca svojih kad su griješili Gospodu. ³⁴ Tada ću ih dovesti natrag u zemlju koju sam obećao zaklevši se njihovim ocima Abrahamu, Izaku i Jakovu, da gospodare njome. I umnožit ću ih, i oni se više neće smanjivati. ³⁵ I uspostaviti ću s njima vječni Savez: ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. I neću više izgoniti svog naroda Izraela iz zemlje koju sam im dao.”

3

¹ Svevladaru Gospode, Bože Izraelov, tebi više duša tjeskobna, duh uznemiren: ² Čuj, Gospode,

i smiluj se jer smo sagriješili pred tobom. ³ Ti vladaš vječito, a mi propadamo bez prestanka. ⁴ Gospode svemogući, Bože Izraelov, čuj dakle molitvu samrtnika Izraelovih, sinova onih koji su protiv tebe sagriješili, koji nisu slušali glasa Gospoda, Boga svojega, pa zato navališe na nas nevolje. ⁵ Ne spominji se opaćina naših otaca, već se spomeni u ovo vrijeme ruke svoje i Imena svoga. ⁶ Da, ti si Gospod, Bog naš, i mi te hoćemo slaviti, Gospode. ⁷ TÓa zato si nam u srce usadio strah svoj da bismo zazvali Ime tvoje i da bismo te proslavili u izgnanstvu uklonivši iz srca svu zloću naših otaca, koji su sagriješili pred tobom. ⁸ Evo nas još danas u ovom izgnanstvu kamo si nas raspršio na užas, prokletstvo i pokaranje zbog svih opaćina naših. ⁹ Čuj, Izraele, životne propise, prisluhni da naučiš mudrost. ¹⁰ Zašto, o Izraele, zašto si u zemlji neprijatelja i zašto stariš u tuđini, ¹¹ onečišćujuć' se mrtvacima, ubrojen među one koji su u Podzemlju? ¹² Zato što si Vrelo Mudrosti ostavio! ¹³ Da si Božjim hodio putem, zauvijek bi prebivao u miru. ¹⁴ Nauči stoga gdje je mudrost, gdje snaga, gdje li razboritost, pa da ujedno spoznaš u čemu je dugovječnost i život i gdje je svjetlost očinja i mir. ¹⁵ Ali tko je otkrio prebivalište Mudrosti, tko li prodro u njene riznice? ¹⁶ Gdje su vladari narodÄa, gdje gospodari zvijeri zemaljskih, ¹⁷ gdje oni koji se igrahu pticÄa nebeskih i oni koji zgrtahu srebro i zlato - u što se ljudi uzdaju - te ne bijaše kraja zgrtanju njihovu? ¹⁸ I gdje su oni koji s tolikim

trudom srebro kovahu da im djela nitko natkriliti ne može? ¹⁹ Išezli su, otišli u Podzemlje! Na njihovo mjesto dođoše drugi. ²⁰ Mlađi ugledaše svjetlo dana, nastaniše zemlju, no puta Mudrosti ni oni ne otkriše; ²¹ staza njenih ni oni ne razumješe, ne doumiše joj se - sinovi njeni daleko ostadoše od puta njezina. ²² Nije se čulo o njoj u Kanaanu niti se vidjela u Temanu; ²³ ni sinovi Hagarini što zemsku umnost ištu, ni trgovci iz Midjana i Teme, ni pjesnici priča, ni istraživači umnosti ne spoznaše puta Mudrosti, ne dovinuše se staza njezinih. ²⁴ Kako je veliko, o Izraele, kako je veliko Božje prebivalište i kako je prostrano mjesto posjeda njegovog? ²⁵ Veliko i bezgranično, visoko - neizmjerljivo! ²⁶ Ondje se rodiše divovi, čuveni od davnine, rastom golemi, vješti u boju; ²⁷ ali njih ne izabra Bog niti im povjeri put spoznanja; ²⁸ izginuše jer ne imaše mudrosti, izginuše sa svoje ludosti. ²⁹ Tko se na nebo pope, pa da je dohvati - na oblake, pa da je skine? ³⁰ Tko prebrodi more da bi je otkrio pa da je kupi za najčistije zlato? ³¹ Nitko ne zna njezina puta i nitko njezine staze ne shvaća. ³² Sveznajući - samo je on poznaje, svojim je umom proniče: on koji je za sva vremena sazdao zemlju i svu je životinjama naselio; ³³ on koji pošalje svjetlost, i ona, gle, pođe; natrag je zovne, i drščuć' ona ga posluša. ³⁴ Zvijezde mu veselo sjaju na svojim postajama; ³⁵ zovne li ih, one mu odgovore: "Evo nas!" - i radosno sjaju svom Stvoritelju. ³⁶ On je naš Bog: nitko se drugi s njim usporedit' ne može. ³⁷ On je pronikao

sav put spozna je i predao je sluzi svom Jakovu - Izraelu, svome ljubimcu. ³⁸ Potom se ona na zemlji pojavila, među ljudima udomila.

4

¹ Ona je knjiga Božjih zapovijedi, Zakon koji će trajati dovijeka: tko ga se držao bude, taj će živjeti; tko ga napusti, taj će umrijeti. ² Vрати se, Jakove, i prihvati je, hodi k sjaju, k njenoj svjetlosti: ³ ne ustupaj slavu svoju drugomu, ni dostojanstvo svoje narodu tuđemu. ⁴ Blago nama, Izraele, jer nam je otkriveno što je Bogu po volji! ⁵ Ohrabri se, narode moj, spomene Izraelov! ⁶ Bili ste prodani narodima, ali ne na uništenje. Boga ste razgnjevili, stoga biste izručeni neprijateljima; ⁷ Stvoritelja svog ste izazvali žrtvujući zlodusima, a ne Bogu. ⁸ Zaboravili ste Boga vječnog, svoga hranioca! Ožalostili ste i Jeruzalem - majku koja vas je othranila. ⁹ Kada je vidjela gdje se na vas obara gnjev od Boga, stade naricati: "Slušajte, susjede sionske: u tugu veliku zavi me Gospod. ¹⁰ Vidjeh gdje mi u sužanjstvo izruči Vječni sinove i kćeri. ¹¹ S radošću sam ih hranila, s tugom i plačem gledam gdje odlaze. ¹² Nitko nek' se nada mnom ne raduje što obudovjeh i ostadoh sama. Zbog grijeha djece svoje opustjeh, jer se okrenuše od Božjeg Zakona. ¹³ Nisu marili za njegove zapovijedi niti išli putovima njegovih propisa, niti stupali stazom stege u njegovoj pravednosti. ¹⁴ Dođite, susjede sionske! Gledajte gdje mi u sužanjstvo predaje Vječni sinove i kćeri! ¹⁵ Doveo je na njih narod iz daljine,

narod drzak, tuđega jezika, bez poštovanja prema starcu, bez smilovanja prema djetetu; ¹⁶ odvedoše udovi ljubimce, ostaviše je samu, bez kćeri. ¹⁷ Kako bih vam mogla ja pomoći? ¹⁸ Samo onaj koji dovede na vas ove nevolje izbavit' vas može iz ruku neprijatelja. ¹⁹ Idite, djeco, otidite svojim putem! Ja ostajem napuštena, samotna; ²⁰ skinuh haljinu mira, odjenuh se u kostrijet svojih vapaja: sve dane svoje zazivat ću Vječnoga. ²¹ Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu: on će vas izbaviti iz nasilja, iz ruku neprijatelja. ²² Jer u Vječnog se uzdam, on će vas spasiti; od Svetoga očekujem radost: uskoro na vas će se smilovati, Vječni, Spasitelj vaš. ²³ S tugom i plačem vidjeh vas gdje odlazite, ali Bog će vas meni vratiti s radošću i klicanjem za sva vremena. ²⁴ Kao što susjede sionske vidješe gdje vas zaslužuju, tako će naskoro vidjeti gdje će vas izbaviti Bog, koji će doći u velikoj slavi i sjaju Vječnoga. ²⁵ Djeco moja, podnesite pokaranje što se obori na vas od Boga. Neprijatelj te progonio, al' uskoro vidjet ćeš njegovu propast, na njegovu ćeš šiju staviti nogu. ²⁶ Moja su nježna djeca hodila grubim putovima, otjerana kao stado što ga ote neprijatelj. ²⁷ Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu: Onaj koji vas stavi na kušnju, on će vas se spomenuti. ²⁸ Ako vam je misao, zastranivši, bila daleko od Boga, vratite se i tražite ga revnošću deseterostrukom. ²⁹ Jer onaj koji je na vas nesreću doveo, vašim će spasenjem vratiti vam vječnu radost. ³⁰ Ohrabri se, Jeruzaleme, utješit će te onaj koji ti daje

ime. ³¹ Jao onima koji te zlostavljaju, koji se vesele tvojoj propasti! ³² Jao gradovima kojima su tvoja djeca robovala, teško onom koji ti odvede sinove! ³³ Jer kao što je uživao u tvojemu padu i tvojoj se propasti radovao, tako će tugovati nad svojim opustošenjem. ³⁴ Neće se veseliti mnogome pučanstvu, obijest će mu se preobratit' u tugovanje, ³⁵ od Vječnoga na nj će doći oganj za mnogo dana, i za dugo vrijeme bit će stan zlodusima. ³⁶ Obazri se na istok, Jeruzaleme, vidi radost što ti dolazi od Boga. ³⁷ Evo, vraćaju ti se sinovi koje si vidio gdje odlaze, sabiru se u tebi od istoka do zapada na zapovijed Svetoga i kliču u slavu Božju.

5

¹ Skini, Jeruzaleme, haljinu tugovanja i nesreće, odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje, ² ogrni se plaštem Božje pravednosti, stavi na glavu vijenac slave Vječnoga; ³ jer Bog hoće pokazati sjaj tvoj svemu pod nebom ⁴ i zasvagda ti hoće dati ime: 'Mir pravednosti' i 'Slava bogoljubnosti'. ⁵ Ustani, Jeruzaleme, stani na visoko i obazri se na istok: Pogledaj! Djeca se tvoja sabiru, od istoka do zapada, na zapovijed Svetoga, radujuć' se što ih se spomenuo Bog. ⁶ Otišli su od tebe pješice, vodio ih neprijatelj, a gle, Bog ih tebi vraća nošene u slavlju, kao djecu kraljevsku. ⁷ I naredi Bog: neka se snize sve visoke gore i vječne klisure; nek' se doline ispune i poravna zemlja da Izrael čvrsto kroči u sjaju slave Božje. ⁸ A šume i sva stabla mirisna činit će sjenu Izraelu po Božjoj zapovijedi; ⁹ jer Bog će

voditi Izraela u radosti, u svjetlu njegove slave, prateć' ga milosrđem svojim i pravednošću.”

6

¹ Prijepis poslanice koju je poslao Jeremija sužnjima koje je kralj Babilonaca uskoro imao odvesti u Babilon da im saopći preporuke što mu ih je povjerio Bog. Zbog grijeha što ste ih pred Bogom počinili, Nabukodonozor, kralj Babilonaca, odvest će vas kao sužnje u Babilon. ² Kada stignete u Babilon, ostat ćete ondje mnogo godina i za dugo vrijeme, do sedmog naraštaja, a potom ću vas odande u miru izvesti. ³ A u Babilonu vidjet ćete bogove - srebrne, zlatne i drvene - koji se nose na leđima i koji neznabošcima strah zadaju. ⁴ Čuvajte se! Ne povodite se za tuđim narodima i nemojte da vas pred tim bogovima strah obuzme ⁵ kad opazite pred njima i za njima mnoštvo koje im se klanja. Recite u srcu: “Tebi se, Gospode, jedinomu treba klanjati.” ⁶ Jer s vama je moj anđeo - njemu ste životom svojim odgovorni. ⁷ Jezik im je izgadio umjetnik, drugi su ih obložili zlatom i srebrom: obmana su i govoriti ne mogu. ⁸ Kao za gizdavu djevojku, uzimaju zlato i prave krune za glave svojih bogova. ⁹ A dogodi se te svećenici potkradaju sa svojih bogova zlato i srebro i troše ga za sebe; daruju ga čak i bludnicama u bludilištima. Ukrašuju ih haljinama kao ljude - ¹⁰ te bogove, srebrne, zlatne i drvene, no oni se od hrđe i crvotoči obraniti ne mogu ¹¹ usprkos grimizu kojim ih odijevaju. Potrebno im je

čistiti lica od hramske prašine koja napada na njih. ¹² Jedan drži žezlo kao poglavar pokrajine, ali nikog tko bi ga uvrijedio ne može pogubiti; ¹³ drugi u desnici drži mač i sjekiru, ali se ne može obraniti ni od rata ni od razbojnika. ¹⁴ Po tom jasno slijedi: to bogovi nisu - njih se, dakle, ne bojte! ¹⁵ Kao što posuda kojom se čovjek služi postaje beskorisnom kada se razbije, tako je i s njihovim bogovima koji su postavljeni u hramovima. ¹⁶ Oči su im pune prašine što je dižu noge onih koji ulaze. ¹⁷ I kao što su na sve strane zatvorena vrata onome koji se ogriješio o kralja te ima biti pogubljen, tako svećenici utvrđuju hramove ovih bogova vratima, bravama i zasunima, bojeći se da ih razbojnici ne opljačkaju. ¹⁸ Uživaju im svjetiljke u mnogo većem broju negoli sebi samima, ali nijedne od njih bogovi ne mogu vidjeti. ¹⁹ Nalik su na grede hrama: srce im iznutra, kažu, crvi rastaču - crvi koji gmižu iz zemlje te rastaču njih i njihove haljine. ²⁰ Oni i ne osjećaju da im je lice pocrnjelo od dima što se diže u hramu. ²¹ Na njihova tijela i glave dolijeću šišmiši, lastavice i druge ptice; a ima i mačaka. ²² Po tim ćete znacima prepoznati da to bogovi nisu - njih se, dakle, ne bojte! ²³ Ne očiste li im naslagu sa zlata kojim su obloženi za ukras, sami ga neće osvjetlati. Nisu ni osjećali dok su ih salijevali. ²⁴ Kupovali su ih za najvišu cijenu, a nema u njima životnoga daha. ²⁵ Bez nogu su, pa ih na ramenima nose i tad pokazuju svoje ruglo ljudima; stide ih se i oni koji im služe, ²⁶ jer

padne li koji bog na zemlju, oni ga moraju podići; usprave li ih, oni se sami od sebe neće pomaći; ako se nagnu, ne mogu se uspraviti. ²⁷ Kao mrtvacima darove im prinose. Svećenici im njihovi tada odnose žrtve da izvuku korist prodajući ih. Isto tako i njihove žene prigrabe po dio, ne dijeleći ništa siromasima i nemoćnima. Njihovih se žrtava dotiču žene u čišćenju, a i porodilje. ²⁸ Po tom dobro znate: to bogovi nisu - ništa ih se ne bojte! ²⁹ TÓa kako biste ih mogli zvati bogovima? Tima srebrnim, zlatnim i drvenim bogovima žrtve prinose žene. ³⁰ U njihovim hramovima svećenici sjede poderanih haljina, obrijane glave i brade, ne pokrivajući glave; ³¹ tule i viču pred svojim bogovima, kao na mrtvačkim gozbama. ³² Svećenici im skidaju haljine te njima odijevaju svoje žene i djecu. ³³ Učine li im kakvo dobro ili zlo, oni to ne mogu uzvratiti; ³⁴ niti mogu koga učiniti kraljem ili ga svrgnuti; niti mogu dati bogatstvo ili novac. Učini li im tko zavjet pa ga ne održi, oni ga ne mogu prisiliti da za to odgovara. ³⁵ Oni ne mogu čovjeka spasiti od smrti niti slabijeg osloboditi od jačeg; ³⁶ ne mogu slijepcu vratiti vid niti izbaviti čovjeka iz nevolje; ³⁷ ne mogu se smilovati udovici niti učiniti dobro siroti. ³⁸ Nalik su na kamenje iz planine, ti bogovi obloženi zlatom i srebrom. Oni koji ih štiju stidjet će se! ³⁹ Kako se, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima! ⁴⁰ I sami ih Kaldejci obeščašćuju; jer videći nijema čovjeka koji ne može govoriti, oni ga dovode Belu i traže da

čovjek progovori, kao da bi ga bog mogao čuti; ⁴¹ i nesposobni su promisliti o tome i ostaviti te bogove, toliko su lišeni razbora! ⁴² Žene opasane užetom sjede na putovima i pale kad od maslinovih ljusaka; ⁴³ kada koju od njih snubi prolaznik da mu se poda, ona se ruga svojoj susjedi što je nisu zapazili kao nju i što joj uže nije prekinuto. ⁴⁴ Sve što se događa u blizini tih bogova prijevara je; kako ih, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima! ⁴⁵ Načiniše ih drvodjelje i zlatari, i nisu drugo doli tvorevina njihova. ⁴⁶ Njihovi izrađivači ne žive dugo; kako bi njihove rukotvorine bile bogovi? ⁴⁷ Jer svojim će potomcima ostaviti samo obmanu i sramotu. ⁴⁸ Ako ljude pogodi rat ili nevolja, svećenici se među sobom savjetuju gdje da se s njima sakriju; ⁴⁹ kako ne uvidjeti da to nisu bogovi kad ni sami sebe ne mogu izbaviti od rata i od nevolja? ⁵⁰ Po svemu tomu znat će se: ti drveni idoli, obloženi zlatom ili srebrom, samo su prijevara! Svima, narodima i kraljevima, bit će jasno: nisu to bogovi, nego su djela ruku ljudskih: nikakva Božjeg udjela u njima nema! ⁵¹ Kome, dakle, neće biti jasno: to bogovi nisu? ⁵² TÓa ne mogu oni postaviti kralja u nekoj zemlji niti dati kišu ljudima; ⁵³ ne mogu presuditi u svojim poslovima niti izbaviti potlačenog; nemoćni su oni poput vrana između neba i zemlje. ⁵⁴ Neka padne vatra na hram tih drvenih bogova obloženih zlatom ili srebrom, njihovi će svećenici pobjeći i spasiti se, dok će oni ondje izgorjeti kao grede. ⁵⁵ Oni se ne mogu opirati ni kralju ni neprijatelju. ⁵⁶ Kako

onda pomisliti ili povjerovati da su to bogovi? ⁵⁷ Ti drveni bogovi obloženi srebrom i zlatom ne mogu se obraniti ni od kradljivaca ni od razbojnika: kako su ovi jači od njih, opljačkati će im zlato i srebro i otići s haljinama u koje su odjeveni; oni su nesposobni sebi samima pomoći. ⁵⁸ Zato je bolje biti kralj koji dokazuje svoju hrabrost, ili u kući korisna posuda kojom se vlasnik služi nego lažni bogovi; bolja su i vrata u kući koja čuvaju ono što je u njoj nego lažni bogovi; i drveni stup u kakvoj palači bolji je nego lažni bogovi. ⁵⁹ Sunce, mjesec i zvijezde, dok sjaju da izvrše službu, poslušni su. ⁶⁰ Milina je vidjeti i munju kada sijevne. A vjetar donosi dah svoj zemlji, ⁶¹ i oblaci, kada im Gospod zapovjedi da oblete svu zemlju, odmah izvrše nalog Božji. Vatra, poslana odozgo da sažže gore i šume, izvršava što joj je naloženo. ⁶² Sa svim ovim ti se bogovi ni ljepotom ni snagom usporediti ne mogu. ⁶³ Zato se ne može misliti ni reći da su to bogovi, jer nisu sposobni kazniti niti učiniti dobra ljudima. ⁶⁴ Kada, dakle, znate da to bogovi nisu, njih se ne bojte! ⁶⁵ Oni ne mogu ni prokleti ni blagosloviti kraljeva; ⁶⁶ niti mogu narodima pokazati znamenja na nebu; oni ne sjaju kao sunce niti svijetle kao mjesec. ⁶⁷ Zvijeri su od njih bolje; pobjeći one mogu u skrovište i sebi pomoći. ⁶⁸ Nikako nam, dakle, nije jasno da su to bogovi; stoga ih se ne bojte! ⁶⁹ Kao ptičje strašilo u nečuvanu polju lubenica, takvi su njihovi drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom. ⁷⁰ Jednako su slični glogovu grmu u vrtu na koji

sjeda svaka ptica ili mrtvacu bačenu u mrak - ti drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom. ⁷¹ Po grimizu i crvenilu što na njima trune prepoznat ćete da to nisu bogovi. Napokon i sami budu izjedeni te postanu na sramotu zemlji. ⁷² Koliko je bolji pravednik koji nema kumirÄa; sramota je daleko od njega!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7